

54. Pula
12.-21. 7. 2007.

Bilten

dobri doh filma

54. festival igranog filma u Puli

Bulletin

4

četvrtak, 19. srpnja 2007.

**VICKO RUIĆ: FILM IZBAVLJA IZ RATNIH TRAUMA
DUŠAN VUKOTIĆ - ARHITEKT HRVATSKE KINEMATOGRAFIJE
FILMOVI IZ RADIONICA PULA FILM FACTORY**

Ravnateljica
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Izvršna producentica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković - Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Biltena
Boško Picula

Zamjenica urednika
Dubravka Lampalov

Novinarke
Ana Miljanić, Nicole Vojak

Službeni fotograf Festivala
Neven Lazarević

Grafička urednica
Irena Musić

Prijelom
Dora Badurina

Tehnička podrška
Ivica Šuran
Gabrijel Erman
Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Duško Simičić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Maja Bizjak

Press služba
Jana Perčić

Tisak
Angolo d.o.o.

Sav materijal objavljen u Biltenu dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
faks: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

54. Festival igranog filma u Puli zahvaljuje na suradnji Zajednici Talijana Pule - Comunita degli Italiani Pola, Zagreb, MMC Luka Pula, Centru za mlade Pula i Arheološkom muzeju Istre u Puli.

Slovenija u Jadranskom programu

SLOVENSKA KINEMATOGRAFIJA NAPREDUJE ZAHVALJUJUĆI I DRŽAVAMA U REGIJI...

... čulo se to na slovenskoj prezentaciji u srijedu održanoj u dvorani Circola povodom sudjelovanja Slovenije u novopokrenutom Jadranskom programu. Prezentacija je započela uvodnom riječju umjetničkog ravnatelja Festivala Zlatka Vidačkovića. Na konferenciji su kao predstavnici Slovenije bili nazočni Jelka Stergl koja je dva puta bila članica žirija na Pulskom filmskom festivalu te redatelj filma *Uštimavanje* Igor Šterk i njegov glavni glumac Peter Musevski. Referirajući se na pozitivne statistike Jelka Stergl naglasila je kako u posljednjih nekoliko godina slovenska kinematografija izrazito napreduje, i da posebno zahvaljuje svim državama u regiji, osobito Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, kako na suradnji tako i na koprodukcijama. Pritom je ugledna gošća iz Slovenije govorila i o politici koja i dalje ima veliki utjecaj na kinematografiju i proizvodnju filmova u nezinoj zemlji. Redatelj filma *Uštimavanje* koji se prikazao u sklopu prezentacije Igor Šterk naglasio je da ne voli pričati prije filma kako publici ne bi pokvario čar gledanja: «Ovo je moderna drama o odnosu između muškarca i žene u otuđenom suvremenom svijetu. Čovjek u svojoj rutini ostaje zbunjen i zanemaren. Čak ni primarni

odnosi nisu više bitni». Glavni glumac Peter Musevski skrenuo je pozornost publike na estetsku dimenziju filma koja je i njega posebno dojmila. Odgovarajući na pitanje o svojim recentnim ulogama, Musevski je rekao: «U mojim posljednjim filmovima jedan lik kojeg glumim ima problema s poslom, prijeteći mu otkaz i ekonomski je nestabilan, a drugi briljira. Tu nema velike sličnosti. Volim glumiti različite likove». Inače, film *Uštimavanje* doživio je svjetsku premijeru u Karlovym Varyma, a na festivalu u Münchenu i Napulju dobio je glavne nagrade te još niz različitih priznanja na ostalim festivalima gostujući također u Montrealu, Chicagu i Edinburghu.

Dobri duh Festivala – Željko Riker

„MI SMO FILMU VELIKA GITARA“

I ove je godine pulska publika na Svečanom otvorenju Festivala u Areni mogla uživati u izvedbama Puhačkog orkestra grada Pule. Njega je 1993. kao udrugu osnovala skupina od 37 pulskih glazbenika nastavljajući bogatu tradiciju limene glazbe u gradu čemu je najviše doprinio prvi član Orkestra i njegov aktualni tajnik, veliki entuzijast i profesionalni glazbenik Željko Riker. Majstor pozaune i baritona, Željko Riker s ponosom ističe rad Puhačkog orkestra koji je tijekom proteklih četrnaest godina djelovao u osam skupina (Puhački orkestar, Big Band, Salonski orkestar, Mažoretkinje, Jazz nonet, Jazz kvintet, Swinging Flutes, Ženska klapa Teranke) pri čemu je sam orkestar simfonijskog tipa i broji više od šezdeset glazbenika. Njegov repertoar čine koračnice, revijska i filmska glazba te klasična djela i originalne skladbe za puhačke orkestre. Orkestar je dosad izveo nekoliko stotina nastupa među kojima osobito treba izdvojiti gostovanje na međunarodnim festivalima u Kastvu i Sterzingu, koncerte u Istarskom narodnom kazalištu u Puli te tradicionalne ljetne nastupe "Na ulicama i trgovima" i subotnje "Matineje na tržnici". Predsjednik je udruge Sandro Peročević, dok Željko Riker naglašava da je Orkestar po svojim rezultatima jedan od najuspješnijih u Hrvatskoj. Tako je 1998. u Šibeniku proglašen najboljim

u A-kategoriji na natjecanju hrvatskih puhačkih orkestara dobiti Zlatnu plaketu. Dvije godine kasnije u Ravnoj Gori nagrađen je Zlatnom plaketom u A-kategoriji na državnom natjecanju, a iste je godine u Kopru osvojio brončanu medalju

na Međunarodnom natjecanju. Godine 2002. u Novom Vinodolskom također je osvojena Zlatna plaketa u A-kategoriji na državnom natjecanju. No, uspjesi se nastavljaju, a najvažnije su od svega, kako kaže Riker, reakcije zadovoljne publike čemu se moglo svjedočiti i prošle nedjelje u Areni kada je Orkestar izveo najpoznatije filmske glazbene uspješnice od skladbi Ennija Morriconea do teme iz serijala o Jamesu Bondu. „Film je dio mog života još od rane mladosti u rodnom Pagu preko pulskog festivala kojeg redovito pratim od 1976. kada sam profesionalno i stigao u Pulu, sve do danas. Kao član Mornaričkog orkestra svojedobno sam sudjelovao na svim otvorenjima, a najviše su me dojmili, ne sami glumci i vrea, nego iluzija filma i neposredno praćenje filmske magije na kinoplatnu“, priznaje Željko Riker, obožavatelj *Kozare* i sva tri *Kuma*. Na pitanje o odnosu glazbe i filma zaključuje: „Glazbenici su velika gitara filma. Prateća umjetnost. Rekao bih jedna lijepa zavjesa pri čemu se spajaju emocije, muzikalnost i priča“. U tom spoju pulska publika može još jednom uživati u nastupu Puhačkog orkestra grada Pule u četvrtak 19. srpnja na Forumu s početkom u 21 sat.

Intervju: Emir Hadžihafizbegović

MOJ IBRO JE UNIVERZALAN, NIJE KONEKTOVAN NA ČEVAPE

Emir Hadžihafizbegović kaže kako mu je u ulozi Ibrea, Arminova oca, najteže bilo odigrati scenu u kojoj je pijan u hotelskome baru. U toj antologijskoj sceni, gdje Emir Hadžihafizbegović ne koristi uobičajene i potrošene elemente oslikavanja lika pripitoga Ibrea kroz banalna rješenja ljuljanja tijela, posrtanja, rušenja predmeta ili padanja, ovaj glumac upravo maestralnom igrom očiju, minimalnom gestom i pokretom, pokojim tihim uzdahom, kroz snažnu i potisnutu emociju tuge dočarava cijeli svemir ljudskoga, očinskoga razočaranja. Svojom kreacijom razotkriva hipersenzibilni, treperavi kozmos osjećaja što ga u sebi nosi i iz sebe u publiku s filmskoga platna blago prelijeva Ibrea, dobri Arminov tata.

Bilten: Tri prva hrvatska filma prikazana u Areni svaki na svoj način tematiziraju odnos oca i sina. Čini se da je i u filmu i u kazalištu i u literaturi iz fokusa otišao odnos majke i djeteta, jedan od najdominantnijih motiva u povijesti ovih umjetnosti. Autori se sada koncentriraju na doista slojevit odnos oca i njegova potomka.

U dehumaniziranome svijetu u kojem živimo povratak obiteljskim vrijednostima jako je bitan. Obitelj je nekakva citadela, tvrđava koju mi otključavamo i zaključavamo kada hoćemo i za koga hoćemo. Dolazim iz zemlje u kojoj je kult porodice jako bitan. Ono što je Sviličić napisao mi smo pokušali pred kamerom prenijeti tu kemiju na publiku i mislim da smo uspjeli. Otac i sin u prvome filmu, otac i sin u drugome filmu, otac i sin u našem filmu: vjerojatno je to nekakav flashback, nekakva autorska reminiscencija, nešto sada svakako potiče i provocira umjetnike da se sada time intenzivno bave.

Bilten: Čini se da je Ognjen Sviličić precizno uspio uhvatiti atmosferu i duh bosanskoga senzibiliteta, premda nije iz vaše zemlje.

Odnos oca i sina je univerzalni odnos, iste probleme imaju otac i sin u Montani, negdje u Tasmaniji, jednostavno – obitelj je univerzalna matrica koja nosi iste probleme, iste duhovne vertikale nose sinovi i očevi u Skandinaviji i u Bosni. U ovome sam se filmu htio osloboditi igre nekakvoga stereotipnoga ili arhetipskoga Bosanca, nekog Bosanca koji će u recepciji Hrvata, Šveđana ili Amerikanca pričati o gastronomskoj ponudi Bosne i Hercegovine. Dakle, nisam htio igrati Bosanca koji je *konektovan* na čevape i pite baščarsijske, nego jednostavno oca koji ima univerzalni problem: ta se borba za sina sigurno događa mnogim očevima i dok ovo pričamo i vodi se na raznim meridijanima. Recimo, to dokazuje i činjenica što sam prije deset dana dobio nagradu za svoju kreaciju Ibrea na Durban festivalu u Južnoafričkoj Republici. Dakle, u drugoj civilizaciji, u drugom etnosu, na drugome kontinentu - dobio sam nagradu jer sam preko lika Ibrea poslao univerzalnu poruku.

Bilten: Nezahvalno je prepričavati sadržaj ovoga filma, jer je priča i jednostavna i prebogata: brojni su najavni tekstovi ustvrdili kako je Armin ustvari zreliji od svoga oca, što svakako ne odgovara istini, čini se da bi banalno bilo analizirati na taj način.

Potpuno se slažem. Stvari ne treba uvijek komentirati i razlagati u nekoj psihološkoj ravni, one se jednostavno dogode: mnoge dramaturške situacije u ovome filmu potpuno su inercijske prirode, ništa mi tu nismo mistificirali. Mislim da je i inače odnos između živih ljudi posljedica neke kemije koja između njih proradi. Ono što je sigurno, to je da Ibrea jako voli svoje dijete i da to dijete, mali Armin, jako voli svoga oca. Očeva je ambicija racionalna, a ne bolesna. Njegov sin svira harmoniku i on nije krenuo u Zagreb, u avanturu audicije iz nekakvih bolesnih razloga: Ibrea pita konobara koliko djece na njih tisuću znade svirati harmoniku i odmah mu odgovara – jedan na njih tisuću. Nije, dakle, krenuo sa sinom na audiciju iz razloga bolesne roditeljske ambicije, već iz razuma. Naravno, kad otkrivamo da dijete ima epilepsiju, stvar se ruši. Ognjen je fenomenalno ispisao ovu priču, zamolio sam ga da i ja ponešto predložim, kažem poneku rečenicu, on je pametan čovjek, to je profunkcioniralo.

Bilten: Nakon projekcije u Areni, netko je rekao kako biste vi, u slučaju da dobijete ponudu iz Hollywooda sasvim sigurno odbili mijenjati svoje ime i prezime, toliko je bila jaka karakterna identifikacija lika Ibrea i vas kao glumca.

To mi je drago čuti, naravno da nikada i nizašto ne bih mijenjao svoje ime. Nekako, ne mistificiram puno, hodam po zemlji i mislim da je recept za sreću osvijestiti svoje limite i kretati se malo ispod njih. Sretan sam kad uradim dobru stvar.

Najava 13. Sarajevo Film Festivala (17.-25. kolovoza)

U PULI O SARAJEVU

U petak 20. srpnja s početkom u 16.00 sati u dvorani Circola posjetitelji će moći nazočiti predstavljanju ovogodišnjeg Sarajevo Film Festivala. Ova značajna filmska manifestacija koja se u kolovozu održava trinaesti put odavno je prerasla i bosansko-hercegovačke granice, i granice zemalja u regiji postavši iznimno cijenjenim svjetskim filmskim festivalom. Sarajevo Film Festival ponovno će predstaviti najbolja filmska ostvarenja

nacionalnih kinematografija zemalja Jugoistočne Europe (Albanija, Bosna i Hercegovina, Bugarska, Crna Gora, Grčka, Hrvatska, Cipar, Mađarska, Makedonija, Malta, Rumunjska, Slovenija, Srbija, Turska i UNMI Kosovo) koja se i natječu za nagrade. Festival ove godine 17. kolovoza otvara bosansko-hercegovački film *Teško je biti fin* redatelja Srđana Vuletića. Riječ je o Vuletićevu drugom dugometražnom igranom filmu snimljenom u koprodukciji BiH, Velike Britanije, Njemačke, Srbije i Slovenije. Festivalski će programi trajati do 25. kolovoza kada će se znati dobitnici nagrada Srce Sarajeva. Predsjednik Ocjenjivačkog suda Natjecateljskog programa je britanski glumac i oskarovac Jeremy Irons. Uz Natjecateljski program igranih filmova u koji su selektirani naslovi iz regije, publika na Festivalu može pratiti i natjecateljske programe kratkometražnih i dokumentarnih filmova, Regionalni Off, Nove tokove, Panoramu, Dječji program i Teenarenu. Delegaciju Sarajevo Film Festivala u Puli čine njegov predsjednik Mirsad Purivatra te Emina Ganić, Elma Tataragić, Saša Lošić, Dževad Mujan i – Branko Đurić.

Nacionalni natjecateljski program

Nakon rockera na svadbama, čudotvorstva na otocima i audicija za bolji život, Nacionalni natjecateljski program doživio je i prvu političko-obavještajnu priču s pozadinom o Domovinskom ratu i događajima iz devedesetih. Riječ je o četvrtom filmu u konkurenciji za Veliku Zlatnu arenu. Politički triler *Kradljivac uspomena* režirao je Vicko Ruić prema romanu Dina Milinovića, ujedno i koscenarista. U glavnim su ulogama Nikša Kušelj i Sven Medvešek.

VICKO RUIĆ: SVRHA FILMA JE I DA NAS IZBAVI IZ RATNIH TRAUMA

Bilten: Vaša dva glumca, Nikša Kušelj i Slaven Knezović bili su u ratu. Jeste li lik Gawaina Skoka u biografskim elementima oblikovali baš po elementima biografije Nikše Kušelja, je li riječ o podudarnosti ratovanja i zarobljeništvu ili vas je inspirirala Nikšina sudbina?

Nikšu znam godinama, i ja sam nekoć bio glumac. Ne mogu točno odrediti koliko sam to uradio svjesno, a koliko sam podsvjesno upleo rečenice koje su u scenariju, a vezane su uz Nikšinu priču. Kad god pišem scenarij i kad idem u realizaciju filma uvijek pronađem ljude koji su mi bliski, koji su uporište priče. Mislim da to jedno s drugim ima jako puno veze, a koliko je utjecalo to da sam odmah znao da je uloga za Nikšu, i, uostalom, koliko sam ja utjecao na njega, teško mi je razdijeliti.

Bilten: Koliko će *Kradljivac uspomena* komunicirati s publikom, s obzirom da smo bolje upućeni u rad i ustroj američkih službi FBI i CIA-e nego u rad domaćih tajnih službi?

Mislim da će film s publikom moći komunicirati i to na vrlo jednostavan način: ljudi su po svojoj prirodi znatiželjni. Puno se načulo o tajnim službama, ali nigdje ta građa nije uobličena u neko umjetničko djelo, u kazališni komad, roman, film – do kraja. Zato mislim da će ljudi imati pojačani interes da uistinu vide te likove, da vide zakulisne igre koje su se igrale i koje se, na koncu konca, igraju i dan danas. Zato mislim da će film komunicirati s publikom, ali, da li će se ljudi koji budu gledali film zavoljeti te likove, hoće li im se sviđjeti priča o zakulisnim igrama, o gospodarima njihovih života, tek ćemo vidjeti.

Bilten: Možda su ponajbolji dijelovi vašega

filma ratne epizode kojih se Gawain Skok prisjeća u svojoj traumi, publika se na to trenutačno „prikopčala“. Ti su dijelovi jasno pokazali da smo zasad bez hrvatskoga akcijskog ratnog filma iz Domovinskoga rata.

Potpuno se slažem. Taj film tek trebamo dobiti. Mislim da je svrha umjetnosti, a baš sam o tomu razgovarao s gospodinom Krstom Papićem kad je odgledao radnu verziju ovog filma, da mi umjetnici otvaramo nove prostore slobode, nove teme. Mislim da se umjetnici, redatelji, scenaristi i književnici moraju uhvatiti u koštac s temom Domovinskoga rata. S demokratizacijom Hrvatske sazrelo je vrijeme da se te teme mogu otvarati na pravi, dublji način, bez površnosti, bez politikanstva, to treba ostati u prostoru umjetnosti: da umjetnost uđe u Domovinski rat ali na pravi način.

Bilten: Zbog čega ste se u montaži filma priklonili fragmentarnoj dramaturgiji, čestim miješanjima filmskoga vremena? Zbog čega ovu filmsku priču niste postavili jednostavnije?

Mislim da su već ispričane sve sjajne priče, svi su sjajni romani su napisani. Osobno, mislim da je mjesto gdje film može otvoriti novo polje napretka upravo dramaturgija. Čini mi se da upravo danas u svijetu radi tako da imaju u vidu elemente objedinjavanja mjesta vremena i radnje: mjesto i radnja su ograničeni, a vrijeme je ono s čim možemo raditi, eksperimentirati, ono pruža mogućnost dramaturških vragolija, i tako se filmu može dati aktivitet koji od gledatelja traži dodatni intelektualni angažman.

Bilten: *Kradljivci uspomena* svakako su

ambiciozan rad, politički triler najbliži recimo djelima Johnesa M. Simmela, njegovome hitu „Svi će ljudi biti braća“. Kod Simmela poruka je Beethovenova IX simfonija, a kod vas?

Potrage nisu stvorene da nas odvedu do cilja nego da nas izbave od mjesta s kojega polazimo. To je doista metafora koja se odnosi i na sav naš prijašnji razgovor, ona govori baš o tomu da je svrha umjetnosti i da nas izbavi od naših trauma iz Domovinskoga rata.

Bilten: Vaš je film zahtjevan u svakome pogledu. Koje biste najteže situacije tijekom snimanja izdvojili?

Težak je bio cijeli film, ništa ne mogu izdvojiti. Bili smo na malim budžetima, bilo je užasno teško i financijski i organizacijski, ali veoma sam ponosan. Želim svom filmu, što mi Dalmatinci kažemo, mirno more i dug život.

Bilten: Glumac ste, koje su prednosti a koje mane kada u filmskome poslu glumac radi posao redatelja?

Više sebe i ne smatram glumcem. Ipak prednost je nemjerljiva, jer mogu uspostaviti sjajan odnos s glumcima, u ovome slučaju s njihovim preko šezdeset domaćih i stranih. Komunikacija među nama bila je savršena. Danas, pogotovo na hrvatskome filmu, gluma je ono što velikim koracima ide naprijed i naprijed. Zato mi je drago što sam nekad bio glumac i što mogu s njima komunicirati na njihovome polju znatiželje.

Ekipa *Kradljivca uspomena* na konferenciji za tisak

Četvrtak, točno u podne, dvorana Circola bila je rezervirana za konferenciju za tisak ekipe

filma *Kradljivac uspomena*. Uz redatelja Vicka Ruića, film su predstavili i glumac Nikša Kušelj te montažer Slaven Jekauc. Redatelj Ruić se nakon dva art filma odlučio za politički triler u kojem tematizira 1999. godinu, ali i cijelo to desetljeće. „Politika je sveprisutna, upliće se u naše živote, upravlja njima. Sve je povezano s politikom, bitno je samo kako će to ljudi primiti“, istaknuo je Ruić odgovarajući na pitanje zašto se odlučio baš za ovaj žanr. „U filmu je riječ o generaciji koja je 1991. trebala zakoračiti u život, a krenula je u nešto drugo, u rat, u borbu za svoje živote“, rekao je Nikša Kušelj spominjući i romantičnu priču koja je u filmu glavni motiv svega što se

događa, a koja je namjerno ostala nedorečena. „Film je sastavljen od niza kockica koje su bile složene tek po završetku filma, tek prije tje dana. Snimanje je trajalo kratko, radili smo brzim tempom kako bismo na vrijeme završili film“, kazao Ruić najavljujući kinodistribuciju filma za jesen.

Ocjena publike za film *Kradljivac uspomena* u konkurenciji za nagradu Zlatna vrata Pule: 3,41

U petak 20. srpnja projekcijom filma Živi i mrtvi završava ovogodišnja utrka za Veliku Zlatnu arenu. Njezin dobitnik bit će poznat u subotu

Ovogodišnji Nacionalni natjecateljski program zaključuje ratna drama Živi i mrtvi. Šesti film u programu ujedno je i prvi dugometražni igrani film u karijeri redatelja Kristijana Milića. U konkurenciji je bio i prije pet godina zajedno s Goranom Kulenovićem, s kojim je realizirao omnibus 24 sata. Milićev prvijenac priča je o protagonistima dva rata u Bosni i Hercegovini – o onom ratu iz četrdesetih i ovom iz devedesetih – dva su rata razdvojena s pola stoljeća, ali ih spaja puno više.

Živi i mrtvi

Ratna drama s elementima fantastike u režiji Kristijana Milića o sudionicima dva ratna sukoba, onog 1943. i onog 1993, koje ne povezuje samo isto mjesto zbivanja...

U glavnim ulogama: Filip Šovagović, Velibor Topić, Slaven Knezović, Marinko Prga, Borko Perić, Miro Barnjak

Hrvatska premijera

Hrvatska, Bosna i Hercegovina, 2007., 87 min., 35 mm

produkcija Mainframe Production, HRT, RTVFBiH; producent Igor A. Nola, Domagoj Pavić, Marijo Vukadin, Miro Barnjak; redatelj Kristijan Milić;

scenarij Josip Mlakić; uloge Filip Šovagović, Velibor Topić, Slaven Knezović, Marinko Prga, Borko Perić, Miro Barnjak, Božidar Orešković, Enes Vejzović, Izudin Bajrović, Ljubomir Jurković, Robert Roklicer, Zvonko Zečević, Dragan Šuvak, Nino Sorić, Nermin Omić; kamera Dragan Marković; montaža Goran Guberović; scenografija Kemal Hrustanović; kostimografija Vedrana Rapić; glazba Andrija Milić; ton Davor Omerza; maska Snježana Gorup, Ana Bulajić-Črček; specijalni efekti Branko Repalust

SADRŽAJ: Dvije paralelne priče povezuju isto mjesto radnje i ratni sukobi, ali vremenski su udaljene pola stoljeća. Prva se zbiva 1993. tijekom rata u Bosni i Hercegovini, dok je druga smještena u razdoblje Drugog svjetskog rata, u 1943. godinu. Priče se nadopunjuju, a nakon mnogobrojnih uznemirujućih događaja napokon i isprepliću na tajanstvenu bezvremenskom groblju. Smatrano ukletim, groblje oslobađa snažne sile prije svitanja: silu Vatre – naizmjenično prisutnu u događajima koje likovi proživljavaju u oba razdoblja, te silu Mrtvih – silu umrlih iz svih ratova...

O REDATELJU: Kristijan Milić rođen je 1969. u Zagrebu. Od 1993. do 2000. radi kao scenski radnik i rasvjetlivač. Godine 1994. godine upisuje Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu. Tijekom studija režira tri kratka igrana filma. Za kratki film Backwoods na studentskom festivalu FRKA 1998. dobiva drugu nagradu. Od 2000. aktivno se bavi režijom glazbenih i

reklamnih spotova. Diplomira 2001. kao filmski i televizijski redatelj. Uz potporu Ministarstva kulture 2002. režira kratki igrani film Sigurna kuća (prema scenariju Ivana Pavličića) koji na Danima hrvatskog filma dobiva nagrade za najboljeg debitanta i za najbolju kameru (Mario Sablić). Sigurna kuća se zbog distribucijskih potreba spaja s filmom Ravno do dna Gorana Kulenovića i postaje dijelom omnibusa 24 sata koji na Festivalu u Puli 2002. osvaja Vjesnikovu nagradu Breza za najbolje debitantsko ostvarenje.

PULA SE OPROSTILA OD PROF. DR. ANTE PETERLIĆA

I 54. festival igranog filma u Puli oprostio se od filmskog teoretičara prof. dr. Ante Peterlića odavši mu počast na Hommageu upriličenom povodom Vjesnikove nagrade Krešo Golik koju je ove godine dobio upravo preminuli filmolog. Hommage je organiziran u četvrtak uz prigodni film i oproštajne riječi filmske kritičarke Diane Nenadić i umjetničkog ravnatelja Zlat-

ka Vidačkovića koji je s Peterlićem napravio posljednji intervju. U kratkom filmskom prikazu, Peterlić je istaknut kao veliki poznavatelj filma koji je istodobno bio i njegov veliki zaljubljenik, uvijek pristupačan u svojim nezaboravnim knjigama, esejima, televizijskim emisijama i predavanjima. Diana Nenadić osvrnula se na tu njegovu neizmjernu ljubav prema fil-

mu rekavši da svi koji su se u Hrvatskoj željeli baviti filmom ili koji su željeli pisati o njemu, mogu biti sretni ako ih je na to potaknuo Ante Peterlić. Diana Nenadić najavila je za sljedeću Pulu predstavljanje Peterlićeve posljednje knjige Povijest filma koju je autor posljednjih dana života diktirao iz bolesničkog kreveta.

Gledatelji u Areni o Kradljivcu uspomena

VESNA GIRARDI JURKIĆ

Film mi se jako svidio, i stvarno sam iznimno počašćena što sam ga pogledala. Razdoblje koje film obrađuje mi je vrlo blisko, pa mi se na neki način dopala ne samo priča, nego i ambijent u kojem je sve to smješteno. Stvarno su dobro obradili tu temu, a glumci su izvanredni. Trebalo bi biti više ovakvih filmova da mladi upoznaju našu bližu povijest.

je moderna i efektna. Dobro obavljen posao, moram priznati.

ERIC VOJAK

Nisam baš shvatio priču, ali su glumci O.K. Možda je film malo predug, ali sviđaju mi se one ratne scene. Glumci su to dobro izveli. Jedinu nedostatak je što već ima takvih filmova o ratu te mislim da mu ideja nije previše originalna.

ANA OKMACA

Meni se čini da je film pomalo predug, ali je ideja dobra. Možda su trebali biti malo kreativniji. Čini mi se da većina hrvatskih

filmova obrađuje takvu temu, ali sve u svemu nemam neke velike zamjerke. Glumci su dobro odradili zadatak.

PAOLO PELESK, član Žirija mladih filmofila

Film je jedan od rijetkih domaćih izdanaka žanra špijanskog trilera, i u njemu agent UNS-a egzotična imena Gawain Skok od pretpostavljenih dobiva zadatak istražiti tajanstveni nestanak hrvatskog 50-godišnjeg diplomata i špijuna u Parizu kojega krase ništa manje interesantno ime Juraj Fran Krsto Križanić. Radnja je, nimalo slučajno, smještena u zadnje dane milenija, koji su ujedno, ne zaboravimo, bili i posljednji dani "zna se" vlasti, što priča kroz špijunske igrice i međusobna podmetanja mnogobrojnih hrvatskih tajnih službi nagovještava. Cjelokupni dojam filma nije u potpunosti zadovoljavajući.

MIRKO MASTILOVIĆ

Film je izvanredan. Scenarij je dobro složen. Trebalo bi biti više ovakvih filmova. Sviđa mi se sama ideja filma. Priča

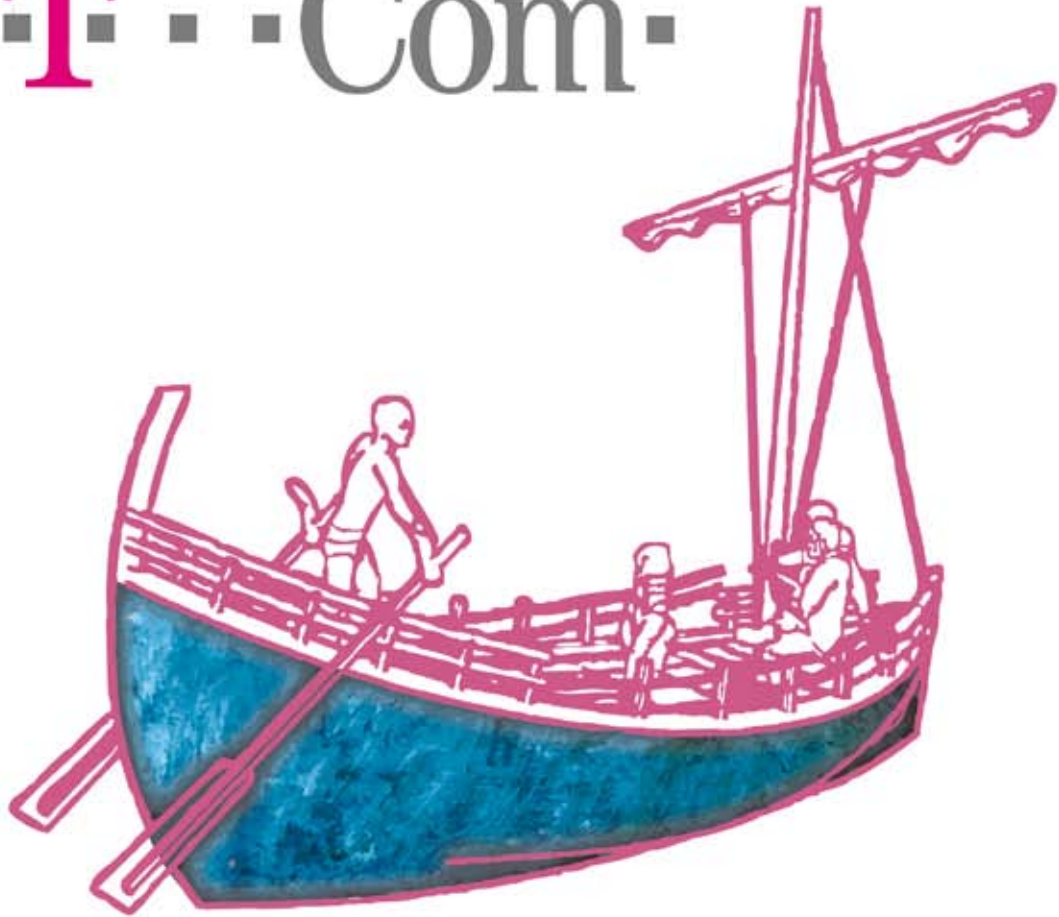
Pula OBJEKTI

Vno

T · · Com ·

Kul·T·urist

**computer
systems**

Avid

Panasonic

FUJINON
FUJIFILM

Ovlašteni servis za VW,
Škodu i Audi

U tijeku je ljetna
akcija za servis

Originalni dijelovi za
VW, Škodu i Audi

Vaš ovlaštteni servis

Autokuća Burić

Pula, Industrijska 2B, tel.: (052) 30 01 13; Rovinj, Istarska 69, tel.: (052) 81 15 07

RegionalExpress[®]
www.regionalmagazin.com

ARHITEKT HRVATSKE KINEMATOGRAFIJE

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske proglasilo je 2007.-u godinom Dušana Vukotića (1927.-1998.). Tim je povodom 54. festival igranog filma u Puli upriličio hommage velemajestoru animiranog filma i jedinom hrvatskom oskarovcu. Nakon što je na Festivalu prikazan izbor Vukotićevih animiranih filmova te prikazani njegovi dugometražni igrani filmovi *Sedmi kontinent* i *Gosti iz galaksije*, program posvećen redateljevu filmskom opusu završava u petak 20. srpnja projekcijom filma *Akcija stadion* u dvorani Circola.

piše: Mate Ćurić

Dovoljno je reći da je Ministarstvo kulture RH 2007. proglasilo Godinom Dušana Vukotića, jedinog našeg oskarovca, što često znamo isticati i uglavnom na tome ostati, pa da shvatimo koliki je značaj ovog filmskog autora u hrvatskoj kinematografiji. Ovaj hrvatski redatelj, animator, scenarist, studira arhitekturu (kao i Slovenac Matjaš Klopčič, što je vidljivo u njihovoj poetici i scenografiji), počinje kao strip crtač i karikaturist u Kerempuhu (kojega pokreće i uređuje Fadil Hadžić, još jedno hrvatsko filmsko ime), da bi 1951. nastupio kao animator, crtač, suredatelj i koscenarist s Josipom Sudarom u filmu *KAKO SE RODIO KICO* (Zagreb film).

Nastavljaju se plodne godine i filmovi 1001 CRTEŽ, posebno TRPKO, koji je više od filma, u kojemu je Vukotić samo pokazao da se kuća gradi iz temelja, pa tako i nastaje film, a uz to nastaju i autori, producenti, ideje, likovi i na kraju su Zagreb film i Zagrebačka škola postali pojam i sukos svega onog najboljega i najvažnijega iz hrvatske filmske povijesti, da bi sve to samo desetak godina zatim, 1962. sa SUROGATOM zaokružio Oscarom - kao majstor prostora i originalnosti - trijumfraviši u konkurenciji s Waltom Disneyjem i Chuckom Jonesom.

Riječjeocračustilizatoru (štoćenastaviti njegovučenik Joško Marušić, također arhitekt) s geometrizacijom oblika (što prati trendove u likovnosti), a isto ponavlja i u tri igrana filma o djeci i za djecu (mladež) u kojima je redatelj i scenarist, dakle potpuni autor: *SEDMI KONTINENT* (1966.), *AKCIJA STADION* (1977.) i ironično-znanstvenofantastični *GOSTI IZ GALAKSIJE* (1981.). Jedan je od osnivača Animafesta i ADU-a..., graditelj iz temelja koji je hrvatskoj filmskoj kući podario prepuno zdanje sadržaja. *VELIKA TRKA*, *POSJET IZ SVEMIRA*, *SLIJEPI MIŠ*, *NEŠTAŠNI ROBOT*, *ABRA KADABRA*, *COWBOY JIMMY*, *VELIKI STRAH* - animirani biseri koji su istovremeno povijest hrvatske reklame (Varteks, Frank, Filmska revija...), prostor u kojemu počinju projektirati i nadograđivati hrvatski film Bourek, Kolar, Kostelac, Koletić, Jutriša, Mimica, Tadej, Prebil...

S OSVETNIKOM, KONCERTOM ZA MAŠINSKU PUŠKU, PICCOLOM, HOKUSOM POKUSOM... SUROGATOM u Vukotićev svijet izgradnje ući će Grgić, Sremec, Lončarević, Mudrović, skladatelji i dirigenti, poput Horvata, Zagrebačka filharmonija - sve ono najbolje iz hrvatske kulture - teme i ideje koje u sebi sublimiraju američku visoku profesionalnu produkciju te slavensku dušu nabijenu emocijama. Počevši s tim sadržajima,

a posebno s TRPKOM, Vukotić bi morao biti osnovna filmska literatura u našim školama, a njegovi filmovi udžbenici iz kojih bi se učilo i naučilo mnogo toga. Od samosvijesti, do pedagoške razine - da je moguće iz ničega dostići najveće vrhunce.

Živeći po tim načelima i formulama Dušan Vukotić, možda i najhrvatskiji i najzagrebačkiji od svih naših autora, uporno se držao ravnoteže nacrtu i izgradnje: ako je u animiranom izričaju bio crtač i arhitekt hrvatskog filma, u igranom trilogiji je graditelj prostora u kojemu bi trebalo živjeti po načelima uljuđene civilizacije, uvažavanja i brige za najbliže. Tako će njegov prvijenac *SEDMI KONTINENT* s 13. festivala jugoslavenskog igranog filma u Puli od 1966. i danas nakon četiri desetljeća biti jednako aktualan jer djeca još nisu dobila svoj kontinent u kojemu bi vrijedila njihova pravila. Stariji ih i dalje ne čuju jer su zaokupljeni svojim brigama i trkama pa im je bijeg u nove svjetove jedina potraga za izgubljenim kontaktima. Pamtimio i pojavu prvih ozbiljnijih SF žanrovskih tonove kod nas.

Vukotić se pojavio sa svojim prvim igranim filmom kao redatelj i koscenarist s Androm Lušičićem te Karelom Kriškom iz Bratislave iz koje je i jedan od producenata *Koliba* filma, kao i *Jadrana* film iz Zagreba. Te je godine izašao 50.-i broj Filmske kritike, a 43 filmska kritičara i radnika potpisuju otvoreno pismo Za jednu drukčiju kinematografiju - manifest za nove promjene, uz uvažavanje estetike i osobnih afiniteta, za nezavisnu proizvodnju, izlazak gledatelja iz pasivnih potrošača, uvođenje filma u škole. Vukotić je sve to već u svom filmu izrekao i najavio pa ne bi čudilo i da je začetnik ovog manifesta.

AKCIJA STADION stiže u Pulu na 24. FIJF 1977. u produkciji Zagreb filma, Kinematografa, Dunav filma i u suradnji sa slavim studijom Barrnadov u Pragu koji je nekada bio u vlasništvu obitelji Havel; scenaristi su Slavko Goldstein i sam Vukotić, koji je redatelj; kamera je povjerena Ivici Rajkoviću, glazba Tomislavu Simoviću, scenografija Dušku Jeričeviću (svjedok toga vremena), a igrali su Puljanin Igor Galo te Zvonimir Črnko, Jadranka Stilin i dr. Opet imamo međunarodnu koprodukciju s Čehoslovačkom i to u trenutku kada Vaclav Havel na čelu čeških intelektualaca potpisuje famoznu *Povelju 77*, koja će ga odvesti do zatvora, ali će se plamen slobode jače rasplamtjeti.

Dovoljno je reći da je *AKCIJA STADION* i ovih dana još uvijek hrvatsko političko pitanje na kojemu se iscrpljuju stare rane. Vukotić je već tih «problematičnih» sedamdesetih u jeku još uvijek jake filmske partizanštine iskoračio europskim manirama i ponudio drukčije gledanje povijesti i ideoloških sukoba. On izdiže junački i humani primjer da bi na njemu pokazao koliko može biti veliko zlo. Svi za jednog Židova znači i sam postati Židov, spasiti jedan život spasili su cijeli svijet. To je ondašnja slika Zagreba i Hrvatske, iako je pod stigmom fašističkog zagrljaja, a film bi i današnjoj mladeži više pomogao od svih medijskih napuhavanja. Jer je okrenut dobrom, a zlu ne dozvoli da se nametne.

GOSTI IZ GALAKSIJE dolaze na Festival u Puli 1981. Film produciraju Zagreb Film, Kinematografi, Jadran film i Filmové studio Barrandov, uz scenarij Miloša Macoureka i samog Vukotića (stalna filmska glazbena konstanta mu je Tomislav Simović). I ovdje Vukotić nadograđuje SF žanr koji će prerasti u još nekoliko značajki. Recimo, kao jedan od najbizarnijih filmova hrvatske kinematografije s nevjerojatnim spojem SF horora i parodije, s elementima melodrame i obiteljskog filma, intoniran kao mješavina tzv. trasha i campa, omiljeno je djelo domaćih kultista.

Žarko Potočnjak (Robert), Lucie Zulova (Biba), Ksenija Prohaska (Andra), Rene Bitorajac (Targo), Ljubiša Samardžić (Toni), Ivana Andrlova (Gabi), Cvijeta Mesić (Cecilie), Markéta Fišerova (Stela), Karel Augusta (Stelin otac), Hermina Pipinić (Stelina majka), Helena Ružičkova (gđa Švarcova), Václav Stehl (psihijatar), Petr Drozda (Mumu), Zvonimir Lepetić (čubar), Edo Peročević (redaktor) čine tu čudnu ekipu koja kao da je iz današnje perspektive izašla iz neke računalne simulacije i video-igre.

Na uglednom međunarodnom festivalu fantastike *Fantasporto* u Portu (84.), film je dobio Međunarodnu nagradu za fantaziju za scenarij (ex aequo s Tajanstvenim dvorcem u Karpatima). Ostale nagrade: *Trst 81'* - Prva specijalna nagrada žirija za režiju; *Imagfic (Madrid) 82'* - Grand prix (ex aequo), Grand prix publike; *Nagrada FIPRESCI*; *Nagrada žirija za najbolju masku Cadiz 82'* - 2. nagrada publike Bruxelles '83 - Glavna nagrada za režiju.

Iako se iz današnje perspektive i posebno tehničkih dostignuća i mogućnosti ovaj film čini priprostim i naivnim, podsjetio bih da Steven Spielberg sa svojim *E.T-jem* - Izvanzemaljcem dolazi na scenu tek godinu dana kasnije.

Utrka za Zlatnu arenu za najbolji strani film

LJUBIŠA SAMARDŽIĆ PONOVRNO U ARENI

Obiteljska drama u režiji Ljubiše Samardžića o stanovniku banatskog sela koji u godinama poslije Prvog svjetskog rata odgaja svoju izvanbračnu kći s Milanom Vasićem u glavnoj ulozi, posljednji je film ovogodišnjeg Festivala koji se natječe za Zlatnu arenu u konkurenciji stranog filma. Usto, riječ je o filmskom projektu koji je koprodukcijski realizirao i hrvatski partner Jadran film. Jedna od najvećih glumačkih zvijezda kinematografije bivše Jugoslavije i dobitnik šest Zlatnih arena, Ljubiša Samardžić ponovno se predstavlja publici u Areni koja će ga ovaj put vrednovati u dvostrukoj ulozi – onoj redateljskoj i onoj glumačkoj. Premijera je u petak.

Konji vrani

Srbija, Hrvatska 2007, 100 min, 35 mm; produkcija Cinema Design, Jadran Film; producent Ljubiša Samardžić; redatelj Ljubiša Samardžić; scenarij Đorđe Milosavljević, Tonči Matulić; uloge Milan Vasić, Kalina Kovačević, Milena Vasić-Ražnjatović, Marta Uzelac, Ljubiša Samardžić, Ivo Gregurević, Slavko Štimac, Renata Ulmanskij, Andrija Milošević, Ljuba Bandović, Manda Mandić; kamera Miladin Čolaković; montaža Marko Glušac; scenografija Dragan Sovilj; kostimografija Irena Belojica; zvuk Ivan Uzelac

O FILMU: Nastavak filma *Jesen stiže, dunjo moja*, obiteljska drama *Konji vrani* redatelja Ljubiše Samardžića priča je o banatskom seljaku Savi Lađarskom (Milan Vasić) u godinama poslije Prvog svjetskog rata. Napustivši bogatu varošku kuću svoje supruge Anice Granfield (Kalina Kovačević), Sava odlazi u rodno selo. Želja mu je biti uz svoje dijete ljubavi, kći Dunju (Marta Uzelac) koju je dobio u vezi s voljenom Marijom koja je umrla pri porođaju... Nostalglična priča o malim ljudima nakon velikih povijesnih događaja, prožeta humorom, emocijama, ali i reskim analizama sredine i vremena, čini film bliskim aktualnim zbivanjima. Nastao je u koprodukciji Srbije i Hrvatske, a u njemu glumi i sam redatelj Ljubiša Samardžić te njegova unuka Marta Uzelac koja je pristala na ulogu tek kada joj je djed obećao biti djedom i na filmu. Nastupa i hrvatski

glumac Ivo Gregurević te nekadašnja dječja zvijezda jugoslavenske kinematografije Slavko Štimac.

O REDATELJU: Ljubiša Samardžić rođen je 1936. u Skoplju u Makedoniji. Djetinjstvo i školske dane provodi u Niškoj Banji i Nišu u Srbiji. Završivši glumačku Akademiju u Beogradu, svoju je prvu filmsku ulogu ostvario 1961. u filmu *Igre na skelama*, da bi godinu dana kasnije slavu stekao ulogom u filmu *Prekobrojna*. Ubrzo postaje jednim od najpopularnijih glumaca na području bivše Jugoslavije ostvarivši više od 180 nastupa ispred filmskih i televizijskih kamera. Za svoje je glumačke izvedbe dobio niz priznanja, među ostalim i šest Zlatnih arena na Festivalu u Puli te nagradu za najboljeg glumca na Festivalu filmske umjetnosti u Veneciji 1967. za ulogu u filmu *Jutro*. Godine 1987. osniva producentsku kuću Cinema Design, a 1999. debitira kao redatelj snimivši film *Nebeska udica* nakon kojega su uslijedili *Nataša*, *Ledina* i *Jesen stiže, dunjo moja*.

11

Jadranski program

HRVATSKI PRVI POGLED

Hrvatska je na ovogodišnjem Jadranskom programu zastupljena programom PRVI POGLED s predstavljanjem hrvatskih dugometražnih filmova u nastanku. Na prezentaciji u petak 20. srpnja s početkom u 12.30 sati posjetitelji u dvorani Circolo moći će vidjeti i inserte iz onih filmova čije snimanje uporavo

traje. „Bacite“ prvi pogled na sljedeće filmove:

Žena bez tijela Vinka Brešana, Razdanjivanje Zrinka Ogreste, Drvo života Zorana Tadića, Pukotina Tomislava Radića, Caruso Lordana Zafranovića,

Lumpijeva kuća Brune Gamulina, Kino Lika Dalibora Matanića, Buick Rivera Gorana Rušinovića, Crnci Zvonimira Jurića i Gorana Devića, Duh babe Ilonke Tomislava Žaje, Ničiji sin Arseno Antona Ostojića i Zapamtite Vukovar Fadila Hadžića.

Obavijest

Umjesto albanskog sudjelovanja u Jadranskom programu, u petak 20. srpnja u dvorani Circola s početkom u 18.00 sati bit će još jednom prikazana humorna drama *Služio sam engleskog kralja* češkog sineasta Jiříja Menzela.

O ALBANSKOJ KINEMATOGRAFIJI

Iako je peti i ujedno završni dan Jadranskog programa bio predviđen za albansku kinematografiju i dramu *Noć bez mjeseca* redatelja Artana Minarollija, zbog objektivnih je okolnosti albansko sudjelovanje na ovogodišnjoj Puli otkazano. Ipak, aktualno stanje albanskog filma nudi primjenjiva rješenja za ostale tranzicijske zemlje...

Albanija je među tranzicijskim državama u Europi posljednja otpočela transformaciju socijalističkog u demokratsko državno uređenje. Taj je proces zahtijevao niz napora, među kojima su i oni u području kulture. Tako je 1997. utemeljen Nacionalni centar za kinematografiju, financiran iz državnog proračuna, koji je zajedno sa Zakonom o filmu prihvaćenim godinu dana ranije trebao reformirati način proizvodnje filmova u zemlji. Od strogo kontrolirane državne djelatnosti, filmska proizvodnja se okrenula tržišnim uvjetima pri čemu država i dalje potpomaže filmsku umjetnost (igrani, dokumentarni i animirani filmovi) preko sustava projekata kojima filmaši svake

godine apliciraju za državna sredstva. Rezultat je sve više filmskih projekata koje podjednako dobro prihvaća i domaća publika, i strani ocjenivački sudovi. Albanski se filmaši pritom ponajviše bave problemima tamošnjega tranzicijskog društva koje unatoč proklamiranim demokratskim vrednotama i tržišnom poslovanju ne može dovoljno brzo unaprijediti nacionalno gospodarstvo i općenito ekonomsko-socijalnu sliku u zemlji.

Radionice dokumentarnog filma PULA FILM FACTORY

PREMIJERA FILMOVA IZ „TVORNICE“

Radionice dokumentarnog filma Pula Film Factory koje vodi Marko Zdravković-Kunac, već treću godinu zaredom sustavno educiraju mlade filmske umjetnike i produciraju njihove kratke filmove. Do sada je pulska „filmska tvornica“ producirala četrnaest kratkih filmova, a za ovu je jesen najavljena i premijera dvaju dugometražnih dokumentarnih filmova što je novi uspjeh projekta. To su omnibus *Priče o hrani* i dokumentarno-eksperimentalni film *Pulska arka* u režiji Velimira Todorovića i Marka Zdravkovića-Kunca

Na ovogodišnjim je radionicama šest predavača kroz deset radionica s ukupno devet polaznika radilo na realizaciji osam kratkometražnih filmova. U dvadeset i četiri dana realizirano je jedno videopismo, dvije igrane, dvije biografske i tri angažirane priče. **Njihova premijera rezervirana je za četvrtak 19. srpnja u dvorani Circola s početkom u 20.30 h.** Filmovi koji su ove godine nastali u sklopu popratnog programa

Pula Film Factory su *Autobiografski, kostimirani* redateljice Maje Koroman, *Gospođa Rina Smaila* redatelja Igora Šaponje, zatim *Živi život* Martina Bastijanića, *Domaća grota* Davida Jovanovića, *Pogledaj se...* koji je režirao Bruno Brežac, *Za Tonića, koji se mogao zvati Levante* Ide Skoko, *Ideja bez mene* Zlatka Pančića i - *I na kraju mravi pojedu ribu* redateljskog dvojca Rajka Bana i Velimira Todorovića.

Podsjetimo, predavači su na ovogodišnjoj radionici bili Biljana Čakić-Veselić, Ivor Ivezić, Ivo Lorencin, Dinka Radonić, Boštjan Veselić i Marko Zdravković-Kunac, a polaznici i ujedno autori premijerno predstavljenih filmova Rajko Ban, Martin Bastijanić, Bruno Brežac, David Jovanović, Maja Koroman, Zlatko Pančić, Ida Skoko, Igor Šaponja i Velimir Todorović. Umjetnički voditelji radionica koje se odvijaju uz financijsku potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske su Biljana Čakić-Veselić i Boštjan Veselić. Sponzori su ComputerSystem, Avid i Panasonic.

GLAZBA I FILM

Do završetka Festivala živa glazba prati festivalske noći. S početkom u 23.00 na terasi Circola nastupa *Frelimo* (20. srpnja) i *Mr. Music band* (19. srpnja).

Dobar provod!

SARAJEVO U PULI

01.00 HOTEL PULA
Sarajevo Film Festival PARTY

VREMENSKA PROGNOZA

za Pulu za petak 20. srpnja

Vedro i toplo. Najniža dnevna temperatura 23 °C, a najviša 36 °C. Vjetar sjeveroistočni.

Danas i sutra na Festivalu

Četvrtak 19. srpnja

21.30 Filmske noći u Areni

5. hrvatski film

MORAM SPAVAT ANĐELE

Dean Aćimović, obiteljska drama 100 min.
HRVATSKA PREMIJERA

23.30 Popularni program 4

TRANSFORMERS, Michael Bay, akcijski SF, 143 min., ISTARSKA PREMIJERA

Petak 20. srpnja

10.00 Repriza

MORAM SPAVAT' ANĐELE

12.00 Circolo

Press konferencija

MORAM SPAVAT' ANĐELE

PRVI POGLED - predstavljanje hrvatskih filmova u nastanku:

Žena bez tijela, Razdanjivanje, Drvo života, Pukotine, Caruso, Lumpijeva kuća, Kino Lika, Crnci Buick Rivera, Duh babe Ilonke, Ničiji sin, Zapamtite Vukovar

16.00

Najava 13. Sarajevo Film Festivala

17.00

Koprodukcijski forum

18.00 Circolo

Europolis-Meridijani

SLUŽIO SAM ENGLESKOG KRALJA, Jiri Menzel, humorna drama, 120 min., repriza

19.30 INK

Hommage Dušanu Vukotiću

Akcija stadion

21.30 Filmske noći u Areni

6. hrvatski film

ŽIVI I MRTVI, Kristijan Milić, ratna drama, 87 min., HRVATSKA PREMIJERA

23.30 Koprodukcije

KONJI VRANI, Ljubiša Samardžić, obiteljska drama, 100 min.
HRVATSKA PREMIJERA